

Saaremaa poiss hakkas pealinnas Napoleoniks

■ Miks võrdles Neeme Kuningas uue ooperi peaosalist Gerrit Siinerit kuduva Saaremaa naisega?

OLIVIA OTSIKU JA REET NURMSALU KOSTÜÜMIKAVAND/SVEN ARBET

Veel pool aastat tagasi olid Helgi Sallo, Väino Puura ja Mati Palm šokolaadikarva juustega Saaremaa poisi jaoks vaid kuulsad ning kauged lavanimed, kes tõeliste tähtede kombel imeharva tema toanurgas kükitavasse telerisse langesid.

Nüüd on nimetat kolmik ja suur hulk rahvusooperi Estonia ülejäänud näiteseltskonnast selle poisi, 11aastase Gerrit Siineri sinasõbrad. Auväärses eas ooperihääled löövad talle patsi, räägivad kamraadlikult oma kooliaja juhtumistest ning jagavad teadmisi sellest, kuidas püünel eredamalt särada.

Estonias omainimene

“Saan nendega väga hästi läbi,” kinnitab Gerrit Siiner, uhkuse-noodike hääles. Sest eelmise aasta sügisest on ta rahvusooperis suisa omainimene ning mängib homme esietenduvast ooperis “Mina – Napoleon!” nimitegelast.

Just sügisel kuulis Valjalas elava Gerriti ema Ene Siiner juhulikult raadiost, et rahvusooper Estonia otsib oma uue lasteoperi peaosast 8–11aastasi lauluoskusega poisse.

Gerrit oskas laulda mitte hästi, vaid väga hästi, seda tõendasid

nädalavahetusel koos teiste kadettidega estoonlaste käe all teatritarkust, hulk põnevaid ettevõtmisi lisaks – külaskäigud lennuangaari ja sõjaväeossa, õhtusöök restoranis Le Bonaparte ja etendused rahvusooperis.

Jõulukuus valiti kadettide seast välja neli, kes hakkavad etendustel kordamööda Napoleoni kehastama ja kes alates jaanuarikuust on iga päev teatris usinalt proove teha vuhkinud. Gerrit jälle valitute seas.

“Päristeatrit lavale jõudmine on Saaremaa poisile suur saavutus,” rõõmustab Kures-

saare muusikakooli õpetaja Madli-Maarja Vainokivi, Gerriti juhendaja.

Vainokivi mäletab üht kontserti, kus Gerrit laulis emast nii kaasakiskuvalt moel,

Valjala poiss Gerrit Siiner tunneb end rahvusooperi katuse all juba omainimesena ning leiab, et ooperilauljaamet oleks päris vahva.

Ooper kuulsast väejuhust

Tõnis Kaumanni ooper “Mina – Napoleon!” räägib väikesest poisist, kes ei viitsinud õppida, vaid tahtis suureks saada. Juhtus nii, et ta sai suureks võimult – temast sai keiser Napoleon.

Agas Venemaa sõjakäigu, Waterloo lahingu ja teiste Napoleoni elu seikade kaudu saab poiss aru, et keisripõli pole lihtne ja ta soovib olla jälle tema ise.

Lavastaja Neeme Kuningas, dirigent Arvo Volmer, kunstnik Hardi Volmer, tekst Villu Kangur.

Napoleoni mängivad Gerrit Siiner, Kevin Johannson, Robert Mardisalu ja Karl Ruudi.

Teistes osades Estonia solistid eesotsas Pille Lille, Riina Airenne, Ivo Kuuse, Mati Palmi, Väino Puura ja Teo Maistega.

Esietendus 11. veebruaril 2005 Rahvusooperis Estonia.

“Sõidan ka lumelauaga, mängin palli, teen rahvatantsu,” loetleb poiss, kes ka parima tahtmise korral paigal ei püsi.

“Ütlesin Gerritile proovis, et ta meenutab mulle Saaremaa naist, kes kogu aeg koob,” kostab Napoleoni-loo lavastaja Neeme Kuningas. “Päriselt istumiseks ta

vaid kuulsad ning kauged lavanimed, kes tõeliste tähtede kombel imeharva tema toanurgas kükitavasse telerisse langesid.

Nüüd on nimetat kolmik ja suur hulk rahvusoperi Estonia ülejäänud näiteseltskonnast selle poisi, 11aastase Gerrit Siineri sinasõbrad. Auväärse eas ooperihääled löövad talle patsi, räägivad kamaadlikult oma kooliaja juhtumistest ning jagavad teadmisi sellest, kuidas püünel eredamalt särada.

Estonias omainimene

“Saan nendega väga hästi läbi,” kinnitab Gerrit Siiner, uhkuse-noodike hääles. Sest eelmise aasta sügisest on ta rahvusoperis suisa omainimene ning mängib homme esietenduvast ooperis “Mina – Napoleon!” nimitegelast.

Just sügisel kuulis Valjalas elava Gerriti ema Ene Siiner juhuslikult raadiost, et rahvusoper Estonia otsib oma uue lasteoperi peaossa 8–11aastasi lauluoskusega poisse.

Gerrit oskas laulda mitte hästi, vaid väga hästi, seda tõendasid mitmel Saaremaa lauluvõistlusel pälvitud esikohad. Pealegi juhtus poisi Tallinna lähedal elava vanaema sünnipäev katsetega samale päevale ning tee üle mere tuli nagnii jalge alla võtta.

Poisse, kes rambivalgel särada ihkasid, tuli kokku poolsada. Pärast ettelaulmist ja hääleharjutusi valiti neist neliteist kadetti Napoleonide akadeemiasse, Saaremaa Gerrit nende seas.

Napoleonist endast ei teadnud ta toona suurt midagi. “Filmidest olin ainult kuulnud, et Napoleon ründas kedagi,” meenutab poiss, kes lõi pärast akadeemiasse vastuvõtmist entsüklopeedia lahti ja luges, millega too ammu elanud mees siis õigupoolest hakkama sai.

Akadeemia aga tähendas seda, et igal laupäeval pidi Gerrit mandrile sõitma, kogumaks

lennuangaari ja sojaväeossa, õhtusöök restoranis Le Bonaparte ja etendused rahvusoperis.

Jõulukuus valiti kadettide seast välja neli, kes hakkavad etendustel kordamööda Napoleoni kehastama ja kes alates jaanuarikuust on iga päev teatris usinalt proove teha vuhkinud. Gerrit jälle valitute seas.

“Pärasteatri lavale jõudmine on Saaremaa poisile suur saavutus,” rõõmutab Kurres.

saare muusikakooli õpetaja Madli-Maarja Vainokivi, Gerriti juhendaja.

Vainokivi mäletab üht kontserti, kus Gerrit laulis emast nii kaasakiskival moel, et saalis istuv ema nuttis ja publik vaimustusest kisa tõstis. Ta armastab laulda Rein Rannapi ja Tõnis Mäe loomingu ning toob teiste lemmikute esile nii Urmas Alenderit kui ka Bachi ja Mozartit.

Lavaristsed ei hirmuta

Tihe prooviperiood Napoleoni kallal tähendas ühtlasi seda, et ajutiselt kolisid ema ja poeg meretagusest korterist rahvusoperi katuse all asuvasse külalistemajja ning seni 168 õpilasega Valjala põhikoolis käinud Gerrit asus õppima Tallinna Inglise kolledžis, kus õpilasi ligi viis korda rohkem. Seda muidugi kuni esietenduseni.

“Tallinnas on õhk saastatum kui Saaremaal,” võrdleb poiss. “Aga see-eest on Tallinnas roh-

kem valikuid, kui tahad näiteks poodi minna. Edasiõppimise suhtes ka – õpetaja ütles, et Saaremaal pole muul erilisi võimalusi arenemiseks.”

Kui Gerriti 20aastane vend Gerto pühendus laulmise asemel hoopis tehnikaõpingutele, siis noorem veli Egert õpib klaverit ja läks ka poistekoori. Ka poiste ema on lapsepõlves püünel häält teinud – “Entel-Tenteli” lauluvõistluse järeltulija “Trikatrei” laululapsena esitas ta kuulsaks loo “Küll on

“O on ümmargune, K on kandiline...”

“Aga tegelikult tahtsin hoopis korstnapühkijaks saada,” muigab Ene Siiner, kellest sai viimaks õmbleja.

Ka Gerritil on elukutseplaanid veel lahtised. Ooperilaulja amet oleks tore, aga teda peibutab ka rallisõitja karjäär – ta tõmbab koduõuel isa hõbehalli Fordiga uhkeid tuure üles ning on Markko Märtini edusammude ja viperustega peensusteni kursis.

“Napoleoni” räägib väikesest poisist, kes ei viitsinud õppida, vaid tahtis suureks saada. Juhtus nii, et ta sai suureks võimult – temast sai keiser Napoleon.

Agaga Venemaa sõjakäigu, Waterloo lahingu ja teiste Napoleoni elu seikade kaudu saab poiss aru, et keisripõli pole lihtne ja ta soovib olla jälle tema ise.

Lavastaja Neeme Kuningas, dirigent Arvo Volmer, kunstnik Hardi Volmer, tekst Villu Kangur.

Napoleoni mängivad Gerrit Siiner, Kevin Johansson, Robert Mardisalu ja Karl Ruudi.

Teistes osades Estonia solistid eesotsas Pille Lille, Riina Airene, Ivo Kuuse, Mati Palmi, Väino Puura ja Teo Maistega. Esietendus 11. veebruaril 2005 Rahvusoperis Estonia.

“Sõidan ka lumelauaga, mängin palli, teen rahvatantsu,” loetleb poiss, kes ka parima tahtmise korral paigal ei püsi.

“Ütlesin Gerritile proovis, et ta meenutab mulle Saaremaa naist, kes kogu aeg koob,” kostab Napoleoni-loo lavastaja Neeme Kuningas. “Paigal istumine ja tasa olemine on talle meeletu piin.”

“Mõnus rüblük,” lisab õpetaja Vainokivi. “Kooli tulles veab ta juba uksel suu kõrvuni ja kogu maja saab päikest täis.”

Estonia lava niisamuti. Seda, et suure publiku ette astudes mõni repliik või laulurida ununeda võiks, Gerrit ei karda.

“Väike pabin võib ju sees olla, aga see kaob kohe ära, sest elan etendusse niisisse,” usub poiss oma suure-lava-ristsete eel. “Pealegi paistab lava ainult eemalt suur, aga sinna peale minnes on ta justkui väikseks kokku tõmmatud.”

Ja pealegi mängib ta ju Napoleoni, kes oli teadupärast valmis iga hetk lahingusse sööstma ega kartnud midagi.